

CHÚA NHẬT XIII THƯỜNG NIÊN (Mc 5:21-43)

^{5:21} Đức Giêsu xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ.

^{5:22} Có một ông trưởng hội đường tên là Giaia đi tới. Vừa thấy Đức Giêsu, ông ta sụp xuống dưới chân Người,

^{5:23} và khẩn khoản nài xin: "Con bé nhà tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu thoát và được sống."

^{5:24} Người liền ra đi với ông. Một đám rất đông đi theo và chen lấn Người.

^{5:25} Có một bà kia bị băng huyết đã mười hai năm,

^{5:26} bao phen khổ sở vì chạy thầy thuốc đã nhiều đến tán gia bại sản, mà vẫn tiền mất tật mang, lại còn thêm nặng là khác.

^{5:27} Được nghe đồn về Đức Giêsu, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo của Người.

^{5:28} Vì bà tự nhủ: "Tôi mà sờ được vào áo Người thôi, là sẽ được cứu."

^{5:29} Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh.

^{5:30} Ngay lúc đó, Đức Giêsu thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi: "Ai đã sờ vào áo tôi?"

^{5:31} Các môn đệ thưa: "Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi: "Ai đã sờ vào tôi?"

^{5:32} Đức Giêsu ngoảnh đầu nhìn người phụ nữ đã làm điều đó.

^{5:33} Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói hết sự thật với Người.

^{5:34} Người nói với bà ta: "Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh."

^{5:35} Đức Giêsu còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo: "Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa?"

^{5:36} Nhưng Đức Giêsu nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường: "Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi."

^{5:37} Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phêrô, ông Giacôbê và em ông này là ông Gioan.

^{5:38} Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giêsu thấy người ta khóc lóc, kêu la âm ỉ.

^{5:39} Người bước vào nhà và bảo họ: "Sao lại náo động và khóc lóc như vậy? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy!"

^{5:40} Họ chế nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm.

^{5:41} Người cầm lấy tay nó và nói: "Talithakum", nghĩa là: "Này bé, Thầy truyền cho con: chỗi dậy đi!"

^{5:42} Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sững sờ.

^{5:43} Đức Giêsu nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.